

PUSTOWANIE (1) *sb n*

A sg pustowani(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Chępliwość, przechwalanie się [czyje]: Insolentiam et iactantiam hominum potest ferre, Szalenie y puftowanie ludzkie może wycierpieć Mącz 161d.

Cf **PUSTOWAĆ**

AN